

Perspectieven

Indiener: Maite van Lith (Afdeling Nijmegen)

Titel: Ä31 voor P2: Internationale conjunctuur

Voorsteltekst

Van regel 128 tot 149::

~~In de afgelopen jaren heeft de toename van het aantal catastrofale weersomstandigheden de sociale en economische kosten van klimaatverandering verhoogd. Een ander effect van de opkomende reacties is de breuk in de fragiele consensus over maatregelen om klimaatverandering tegen te gaan. Klimaatontkenning heeft zich opgewerkt tot het niveau van overheidsbeleid en dreigt onvoldoende vooruitgang op het gebied van wereldwijde overeenkomsten ongedaan te maken, zoals het Akkoord van Parijs, de doelstelling van koolstofneutrale economieën of de beperking van de uitstoot van broeikasgassen. De opeenvolgende COP's (Klimaatveranderingsconferenties van de Verenigde Naties) tonen de onmacht van de internationale gemeenschap om ambitieuze afspraken te maken over de transformatie van de mondiale economische structuur, de obstakels van de rijke landen om voldoende middelen te verschaffen voor de gemaakte afspraken en dus de onhaalbaarheid van mechanismen voor gezamenlijke actie die werken volgens de logica van het mondiale kapitalisme.~~

~~Aan-~~

Het aanpakken van de klimaatcrisis is nog steeds onlosmakelijk verbonden met de strijd van het socialisme. De acute effecten van klimaatverandering verschijnen zich in oplopende sociale en economische kosten voor de arbeidersbeweging. Tegelijkertijd is er geen structurele aanpak of een consensus omtrent de maatregelen tegen de loerende ecologische crisis. De verdragen die al sinds de jaren 90 worden opgesteld door de internationale gemeenschap hebben tot nu toe geen vooruitgang geboekt. De huidige

investeringen in de fossiele industrie lopen op tot 4.3 biljoen in obligaties en aandelen en de uitstoot is sinds deze oude verdragen met 58 procent gestegen.

Waar overheidsbeleid niet wordt gevormd door klimaatontkenning, voldoen de klimaatconferenties van de VN ook niet om koolstofneutrale economieën te realiseren of het aandeel in broeikasgassen te beperken. We zien daarin de incompetentie en onwilligheid van de rijke landen om de fossiele industrie zelf aan banden te leggen of andere ~~kant zetten transnationaal~~ middelen daarvoor te verschaffen.

Landen die zich wel committeren aan het transformeren van de interne economie reproduceren daarbij de imperialistische verhoudingen in de wereld.

Transnationaal kapitaal en imperialistische staten ~~zetten~~ hun acties voort om ~~een-stabiele aanvoer van~~ kritieke grondstoffen veilig te stellen - zeldzame aardmetalen, energiebronnen - ~~en een toename~~ voor het realiseren van ~~regionale conflicten is gekoppeld aan deze bewegingen~~ - de noodzakelijk energietransitie. ~~bijvoorbeeld in~~ Met deze uitbuiting veroorzaken ze grootschalig militair conflict en mensenleed zoals het geval van Congo, waar er koper en Cobalt gemijnd wordt ten behoeve van de "nieuwe economie" van het Westen. De winning en uitbuiting van de grondstofrijke landen in het Zuiden vertegenwoordigt ~~de voorwaartse vlucht van~~ een stap richting een steeds gewelddadiger systeem, dat steeds minder in staat is om rijkdom te produceren en totaal onverenigbaar is met duurzaamheid binnen de grenzen van de planeet Aarde. De totale investeringen in de fossiele industrie is daarmee de grootse verduidelijking voor de aanpak van de ecologische crisis. Deze vastliggende bijdragen, die nog een rendement moeten ophoesten voor de bezittende klasse, is het obstakel voor actie vanuit de internationale gemeenschap. De fossiele industrie is de macht van het kapitaal waar de huidige infrastructuur volledig is ingericht op de aan- en afvoer van fossiele brandstoffen.

Reden

Goede opzet, maar geen duidelijke volgorde.